

traditionen, tog en statsvidenskabelig Eksamen, som der gik Ry af, og rejste siden til Udlandet for at fortsætte sine socialøkonomiske Studier og lære Verden at kende.

Han vilde være Politiker, Statsmand. I de politisk interesserede Studenterkrese, hvor han undertiden optraadte paa Diskussionsmøderne, var han tidligt bleven kaaret til en af Fremtidens Førere. Naar hans store, brunblonde Skikkelse med det mærkelige Vædderansigt og den omhyggelige Haarskilning viste sig paa Talerstolen, blev der Stilhed i Salen — og det ikke alene paa Grund af hans Godsejertitel. Han var en overlegen Taler. Mellem de mange ungdommelige Brushoveder og revolutionære Fantaster virkede han ved sin næsten flegmatiske Ro, indtog ved sin urokkelige Saglighed og et underfundigt Lune.

Ogsaa den københavnske Dameverden havde interesseret sig for den unge jyske Junker med det egenartede Ydre og de mange Penge. Fra alle Sider var han bleven efterstræbt og forkælet — da Ulykken ramte ham som en forgiftet Pil fra et Baghold.

Paa Favsingholm havde han i alle disse Aar kun opholdt sig et Par Gange for Jagtens Skyld sammen med nogle muntre unge Venner, der en Ugestid huserede der som en Hvirvelvind. Nu sad han derinde i sin Bedstefaders brede Armstol og frøs paa